

- In kaj ti pa še pravim ženin mlad
Al je še dáleč tje v tvoj grad?
- 80 Le molči, molči, mláda Brédica!
Sej se že vídí zláta strešica.
Še mi čez rávno pólje jezdi jo
Tak kákor tice v zráku letajo. —
In káder v běli grad perjézdijo
- 85 Perjézdijo in še perdirjajo,
Na dvóru táša jih perčákvála
Tako je Brédi pregovárjala:
Vse kar po zémli léze ino grě
Je od lepote právilo tvojě
- 90 Pa vúnder sí tí vsa prebrešena.
Zdej Brédi táša je napívála
In jí pogáče je ponújala
In še takó je pergovárjala:
Sinljová! pí rúdeče víncice
- 95 Iměla boš rúdeče líčice;
Če pa pogáčo boš pokúšála
Postála lépši bódeš od snegá.
Al zlíla na zelěno trático
Je Bréda vínce, in na skálico;
100 Se posušála je vsa trática
In razválila se je skalica, —
Pogáčo dála psětu mládímu —
Na městu se rozpóčí psíčik mí.
- Še tak mí mláda Bréda govórí:
105 Oj, kaj vám právím húda táša ví!
Vse kar po zémli léze ino grě,
Vse od hudóbe váše kaj pově
Pa vúnder tól'ko še níkolí ne,
Oj táša! Kolíkor hudóbní ste.
- 110 Ste umórilí sínu osím žěn
In mění túdi strup napíváte,
In v krúhu mí gá še ponújáte.
Takó še Bréda dáljě govórí:
Oj, kaj tí právím mládi ženín mojí!
115 Kí spála bódeva mídvá nócoj?
Pokáží mí to světlo kámrico,
In túdi to prebělo póstljico.
- Al stára táša práví govórí:
Per náš pá še naváde táke ní;
120 Káder nevěsto k náš perpěljejo
Za světlo kámrico ne prášájo
In túdi ne za bělo póstljico,
Ampák za čěrno kúhnjo prášájo.
Še jí pokáže ženín kámrico
- 125 In jí pokáže bělo póstljico.
Kó Bréda v bělí póstljíci léží,
Sí sěrčne ráne urno odmaší;
Tako mí pótljěj práví govórí:
Oj těci, těci górká, fríšná krí!
130 Te ljubi máteri poslála bom
Tje skóz' devěť dežěl ná bělí dom
Se níkdár več ne bóve vídile
Ampák le v pěsmi bóve slíšale.
- Takó mí práví ženín mládíh lét:
135 Iměl sím pobíč že nevěst devěť
Pá per noběni nísim pobíč spal
Per těbi, Bréda! hóčem pá zaspat',
In níkdár nóčem več od těbe vzstat'.
- Pó híši hódí táša, govórí:
140 Oj kaj vám právím zdej, sosědje ví!
In drúgím vším, kí svátje ste mojí!
Dozdej ste bílí svátje ví mojí
Zdej bod'te pá pogřěbci, svátje ví!

Pesem sem zapisal natančno po rokopisu v prvotni obliki. Tu slede še lastni popravki Ledinskega, kolikor sem jih mogel razbrati. 10. Popravek nerazumljiv, rdeče — 11. r. Ali meglíčica je od vodě, — 12. r. Ali meglíčica je od gore? — 15. r. To pa že

nikašna meglíčica ni! — 24. r. zná, — 28. r. ponujala! — 30. r. napivala, — 31. r. tratico, — 33. r. ponujala, — 39. r. bom potrebná — 40. svinčnik, vezvala — 43. r. posadite — 52. svinčnik, jeli so po Brědi spraševati — 53. r. perpeljejo, — 54. posajajo, — 60. r. blo štiletece, — 63. r. Oj, — 65. r. žen, — 68. r. Oj, moj, — 69. svinč. nerazumljivo — 75. svinč. Hiti skrinjo pisano odpreti, — 84. r. Tak, — 88. svinč. nečítljivo — 90. svinč. nerazumljivo, r. prebrěšena! 94. svinč. Nevesta — 109. r. ste; — 111. r. napivate, — 112. r. ponujate! — 115. r. Kje — 116. r. Pokáží mí še — 117. Pokáží mí prebělo postljico — 120. r. perpeljejo, — 121. r. prášájo, — 122. r. postljico; — 131. r. dom! — 132. r. vídile, — 135. r. devěť, — 136. r. spal — — 142. r. mojí; — 143. r. bodite pogrebcí.

Popravke sem napisal tako, da se spozna novo lice verza. Ozirajo se največ na ločila, dasi je še vedno pesem v ločilih in v pravopisu pomanjkljiva. To bo nemara pesem, kakor jo je slišal Ledinski prepevati od »stare svoje matere« na Notranjskem in jo »nekoliko slikano« poslal Kranjski čebelici. (Novice 1853, str. 21.)

Dr. J. Š.

H. R. Haggard: **Salomonovi rudniki**. Kat. Bukvarna v Ljubljani. Afrikanška povest. Iz angleškega preložil J. Mulaček. — Za ljudstvo priporočilna romantična povest. Cena 1-60 K, vez. 2-40 K. — **Roža sveta**. Povest iz dobe križarske vojske. Angleški spisal H. R. Haggard, prevel J. Mulaček. Cena 2-80 K, vez. 3-90 K. Kat. Bukvarna v Ljubljani. — Zanimiva zgodovinska povest, ki priča o velikih pisateljskih talentih Haggardovih, bo jako dobra knjiga v knjižnicah naših izobraževalnih društev.

Zgodbe napoleonskega huzarja. A. Conan Doyle, prevel V. Mihajlovič. Založba Zlatorog v Ljubljani. — O pomenu Conan Doylejevih romanov smo že pisali v letošnjem letniku »Dom in Sveta«.

Zgodovina pobožnosti sv. Križevega pota. Spisala dr. Avg. Stegenšek. Maribor 1912. Tiskarna sv. Cirila. Cena 2 K pri upravníštvu »Voditelja« v Mariboru. — Bogato po ilustracijah, je delo dovršeno temeljito-znanstveno s spretno in trudaljubivo uporabo najraznejših virov.

Smrt pravičnega. Igrokaz v dveh slikah. Spisala in založila Pepica Senica. V Ljubljani 1913. Kat. Tiskarna. Cena 20 h. — **Dragoceni biseri**. Spisala Pepica Senica. Samozaložba. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru 1913. Cena 52 h. — Zanimiva diletantška poizkusa, ki kaže, kako iz preprostih vrst ljudje z večjo ali manjšo srečo, vselej pa z velikim navdušenjem nastopajo kot pisatelji. V »Dragocenih biserih« je precej lepih navodil za slovensko mladino, vne-majočih jo za delo v blagor domovini.

Sveti Just. — Zgodovinska igra v štirih dejanjih. — Italijanski spisal dr. Fr. Petronio. Iz rokopisa prevel dr. I. D. — Zbirka ljudskih iger 20. snopič. — Zalaga Kat. Bukvarna v Ljubljani. Cena 80 v. — Igra se vrši l. 303. v dobi preganjanja kristjanov pod cesarjem Dioklecijanovim. — Prelagatelj pravi o igri v predgovoru: Med vsemi podobnimi igrami se ta odlikuje po posebno živahnem dialogu in pesniškem jeziku; za nas Slovence je pa tudi še zaraditega zanimiva, ker gledamo v njej junaško smrt zaščitnika škofije, ki je v velikem delu slovenska. — Značaj Justov se sicer pred nami ne razvija nič več; precej ko prvič nastopi,